

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 216. Quid circa locum & situm in orando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

1319 §. II. In orandis Horis, uti in aliis præceptis Ecclesiasticis, quæ horam requirunt, attendi debet hora, quâ præcipitur, non præter propter sed ad momentum, uti explicatum est l. I. à n. 582. Quandoque autem censeatur esse momentum mediæ noctis, & quid tenendum sit, si sint plura aut etiam aliquo loco nullum sit horologium, videri possunt dicta hîc à n. 485.

1320 Q. 216. Quid sit addendum circa locum & situm in orando. R. hæc duo,

§. I. Non peccat, qui horas submissè orat loco etiam sordidissimo, *Suar. de Orat. l. 3. c. 7. n. 9., Stoꝝ l. 1. p. 3. n. 414.* Etiam dum ventrem exonerat, *Angles, Trull Caram. Sanch. in Conf. l. 7. c. 2. d. 44. Sporer in Th. Sacram. de Horis. n. 148. Tamb. in Dec. l. 2. c. 5. §. 6. n. 2.* Ratio est, quia potest ibi mente orari, ergo & voce; nec de se est irreverentia, Deus enim ubique est, ubique à se ipso & Angelis laudatur, nec plus sordes quàm munditiam curat: Denique oratio dirigitur ad Deum sine ullo speciali respectu ad locum. Consilii tamen est talibus locis non orare vocaliter; imò si quis temerè talem locum vel tempus deligeret, secundùm *Tamb. & Stoꝝ* peccaret venialiter: quod etiam videtur velle *Alvaretz* de vita relig. Instit. c. 5. dicens, licet vocalis oratio, si necessitas instet, in quocunque loco possit fundi, quia tunc necessitas locum honestat, tamen si commodè fieri possit, locus decens eligendus est, ubi non peragantur abjecta ministeria, nam oratio vocalis, corporalis est sensuque perceptibilis, quâ Deum exterius alloquimur, & cor nostrum quasi hostiam maculam, unde requirit locum honestum decentemque, sicut alia sacra corporalia. Et ita etiam quamvis *S. Th.* apud *Suar.* supra pro oratione mentali nullum omnino locum excipiat, tamen

tamen addit, ad exhibenda externa orationis signa non omnia loca esse accommodata, sed oportere vel scandali vel publicæ ædificationis rationem habere.

§. II. Nullus situs corporis est de præcepto, hinc sedere cum standum vel genuflectendum est, per se loquendo, non est peccatum, quia rubrica solum consilium dat ad majorem devotionem & reverentiam habendam, *Tol. Fill. Bonac. Bass. Suar. de Orat. l. 4. c. 27. n. 2. Castrop. T. 7. d. 2. p. 4. n. 7. Reg. l. 18. n. 79. Sporer n. 149. Illf. T. 5. n. 34. Stoꝝ n. 415.* Unde quando *Nav.* dicit peccari venialiter, si id non observetur, loquitur de oratione publica in choro, in quo peccatur venialiter, potius ratione scandali quàm ceremoniæ prætermittæ, ita *Suar.* supra aliique multi cum *Sporer.* 1321

Q. 217. Quid sit notandum circa intentionem ad Horas prærequiritam. R. Seqq. 1322

§. I. Communissime docent omnes, quòd ab Ecclesia hìc præcipiatur oratio, quæ fit verus Dei cultus seu actus religionis, quia Ecclesia vult hìc satisfieri, non tantum voluntati Fundatorum, qui intenderunt cultum Dei, sed ab omnibus obligatis ad Horas, licet beneficiati non sint, vult satisfieri generali obligationi religionis seu colendi Deum per orationem nomine totius populi Christiani fusam, ideoque expressè injungit *Cap. Dolentes*, de celebrat. *Miss.*, ut divinum Officium studiosè celebretur & devotè, *studiosè*, inquit *Glossa*, quoad officium oris, *devotè*, quoad officium cordis.

§. II. Certum etiam videtur, quòd ad substantiam orationis & veri cultus Dei in recitandis Horis requiratur intentio aliqua ad Deum, nam prolatio externa verborum, si absit omnis relatio ad Deum, est res de se omnino indifferens: & ideo si ebrius recitet, 1323